

Man gik dernæst til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Færdselslov af 14. April 1932.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 612).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 56 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 58 af 8. Marts 1930 om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3617; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 601).

Sagen sattes til Forhandling.

Rytter: I den Tale, hvormed den højtærede Justitsminister fremsatte det foreliggende Forslag til Lov for Færøerne om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 8. Marts 1930 om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter, omtalte Ministeren udførligt de historiske Forhold, der ligger til Grund for dette Forslag, de forskellige Love lige fra den ældste Tid, og Ministeren kom til sidst ind paa den Finansplan, der var forelagt for det færøske Lagting af Ministeriet. Hvorvidt dette er et heldigt Skridt, drejer Forhandlingerne sig ikke om i Dag, og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa.

Loven var oprindelig bestemt til kun at gælde en ganske kort Tid; derom var der egentlig en Overenskomst mellem alle Partier, og paa Færøerne var man ogsaa klar derover. Men som Sagen ligger, kan jeg ikke se, at man kan gaa anden Vej end den, den højtærede Minister er gaaet: at søge denne Forlængelse af Loven i Overensstemmelse med de Ønsker, der er fremsat af Lagtinget. Jeg skal derfor anbefale

Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Josiassen: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at fremme et af Lagtinget fremsat Ønske om Forlængelse af Lov af 8. Marts 1930. Det er i øvrigt et Led i Bestræbelserne for at hjælpe Færøerne ud af den økonomiske Krise, hvori Øerne befinder sig. Derfor tillader jeg mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Godskesen: Da Loven af 8. Marts 1930 i sin Tid var til Behandling i dette høje Ting, tillod jeg mig at fremhæve, at der var Betæneligheder ved Lovforslaget, navnlig derved, at Skatter og Afgifter, som efter deres Væsen burde tilfalde Staten og anvendes til Statsformaal, og som ogsaa er af den Karakter i det øvrige Land, nu for Færøernes Vedkommende skulde tilfalde Amtskommunen og være under Raadighed af Færøernes Lagting. Disse Betæneligheder deltes fra alle Sider baade i dette høje Ting og i det høje Folketing, ogsaa og i Særdeleshed af den højtærede Justitsminister, som udtalte sig overmaade bestemt i den Retning baade i Motiverne til det paagældende Lovforslag og her i Salen. Man var derfor fra alle Sider enig om, at Loven af 8. Marts 1930 skulde være noget ganske midlertidigt; den skulde kun gælde, indtil man naaede at faa Klarhed over, hvordan de finansielle Forhold paa Færøerne endeligt skulde ordnes, og som Udtryk for denne Midlertidighed blev det bestemt, at Loven ikke, som oprindelig paa-tænkt, skulde gælde i 5 Aar, men kun i 3. Den højtærede Justitsminister har jo ogsaa gjort Skridt til at faa det almindelige Spørgsmaal klaret; det ses af dette Lovforslags Motiver, at der har været forelagt Lagtinget Forslag baade i 1931 og 1932. Man er imidlertid ikke kommet til Vejs Ende; saa vidt jeg forstaa, har man paa Færøerne ikke kunnet enes om, hvordan Sagen egentlig skulde gribes an.

Naar det nu foreslaas, at der i den Anledning skal gives en Forlængelse til yderligere Forhandling, ja, saa vil jeg, som Sagen ligger, ikke modsætte mig dette, men jeg vilde meget ønske, at man nu søgte at lægge et Pres paa Færingerne, at man tilkendegav dem, at nu maa de virkelig klare sig deres Stilling, saaledes at vi kan komme til en Afgørelse med Hensyn til, hvordan de finansielle Forhold paa Færøerne endeligt skal ordnes. Den